

Bilmem ki Sualinize Cevap Olur mu

— Yazan Adam · 08 Nisan 2014

Lokal hareketlerin rekabet içinde ne kadar kalıcı hükmü olacaktır fevkalade iyi anlaşılmalıdır... Soran ve muhatap olan için kalbi serencam hangi bağlamdadır mücerret bir şekilde açıklığı şarttır...

Teslim edilen akıl ve mantığın, mukallit kimliğinde ki yakarışların, refah içinde soluklanmanın, hüccetten maada nefsi maslahatın deşifresi daha ne zaman yapılacaktır merak edilmez ne hikmetse...İslam coğrafyasının sıkıntılarından kurtulması için öncelikle bireysel ve toplumsal olarak kul ekseninde ne ile mükellef olduğumuzun bilinmesi aslanan bir süreçtir...

Vefa konusunda ne kadar duyarlı olduğumuz sorgulanmalıdır... Nefesin sahibinden bu kadar kayıtsızlıkta zafer hangi yüzle umulacaktır... Mükellef olmak lâfzîlikten kurtarılıp, kalbi olgunluğa yeniden davet açılımı yapılmalıdır...

Nizamları ihdas edenler, rekabeti ve nedenlerini fevkalade iyi biliyorlar... Tebaa olarak soluklanan halk ne ile muhatap olduklarını hala bilemiyorlar... Kulluğa bakış açısı tahkiksiz ve kurtarıcılara endeksli olunca kaygısızlık takvayı çok sollu yor...An ve bitecek zamanın sayfalarında ömrün hedefsizliği, heveslerin ve zevklerin çeşitliliğiyle terennüm edilince ihsan sadece lafı olarak paye bulacaktır...

İnsanlar doğup büyüdüğü topraklarda, mukaddesatın ne olduğunu, henüz kişilikleri tam oluşmadan öğrenirler. Malik olmak duygusunun, fitratın gereği olduğu kesin kanaat, ama neye, nasıl ve hangi ölçülerde olacağını tespiti gerekir. İnsanı adam yapan tüm unsurların, yaşadığımız hayatın içinde bulunduğunu, bizlere uzak olmadığını bilmeliyiz, bir buket sunan elçinin, tebessüm ettiğini görebilmeliyiz.

Bizleri bu nadide buketten ve masrafsız tebessümden, sevgiden, fedakârlıktan alıkoyan unsurlar tarafımızdan bilinmiyor mu? Bizzat yaşadığımız bu hayatın manasına bigane kalanlar, mutlaka mezarlara da manzara niyetiyle bakıyordurlar! Yaşamak zorunda olduğumuz bu hayatı, çekilemez hale getiren temel unsurları ihdas edenlerin, aldatılmış olduklarını, bizzat hayatı bahşeden açık ve seçik bir netlikte beyan ediyor.

Bu yaratıkların kendi akıl ve zanlarına göre hayatın, ne anlam taşıdığını biliyor olmalarını, kendilerinden emin olmalarını bir zillet olarak, telakki etmek durumundayız. Tercihlerinin bizimle aynı frekansta olmaması şaşırtıcı değil, çünkü bunların ortak zaafı tekebbür, enaniyet ve hıyanettir. Paydaları bu olan yaratıkların, zulümden, desiseden, entrikadan asla vazgeçmeyeceklerini bilmemiz kaçınılmaz olacaktır.

Bizler mukallit olmaktan kurtulup, itminan olarak, kime, niçin, nasıl ve hangi ölçülerde itibar edeceğimizi

bilemez isek, müşahhas bir şekilde, tahkik ederek kanaat sahibi olamaz isek, yanılığımızın kaçınılmaz olacağı muhakkaktır. Hayatımızı ihata eden ve bizleri sürüklercesine alıp götüren, bizi bizden ayrı bir insan yapan faktörleri tanıyarak, muvahhit duruşunu sergilemeliyiz.

Rahmet vesilesinin öğretilerini, susamışçasına araştırıp, kanarcasına ve büyük bir ihtimamla deruhte etmek zorundayız. Toplumun içine girdiği kutuplaşmalarının temelini oluşturan nedenlere, bir göz attığımızda anlamak adına zorlanmaya hiç gerek kalmıyor.

Bu bakımdan beni benliğimden uzaklaştıranlara, kin kusmak kolay olduğu için bunu yapmayacağım, fert bazında bile kendi ile barışık bir sevgi için kucak açacağım. Hoş görü, ölçülü sevgi, sabır, sebat, metanet azığım, kin, zan, zülüm ve egom çok iyi tanıdığım nefsimin basamakları olacaklardır... Toplumlari oluşturan aileler, günümüzde içler acısı zorluklarla karşılaşmaktadırlar.

Fert bazında sonuç daha karamsar, seçenekler zorunlu tercih hakkı yok, verilenle yetinmek zorundasın, reddetmek seni çözüme kavuşturmuyor. Demokratik rejimlerin, en fazla değeri, hak ve hukuku fertlere verdiği bilinmesine rağmen, bunu uygulamak pek mümkün olmuyor!

Bu bakımdan rejimleri ihdas edenler maalesef, sürekli başkaları tarafından yönetilmişler ve bağımlı hale getirilmişlerdir. Dolayısıyla en fazla hak sahibinden bu hakları zorla alınarak, rejimi koruma adına:

Kimliksiz, kişiliksiz, şekilci, tutucu, entrikanın, desisenin ve cürümlerin mümessili olan azınlıklara, verildiği görülmektedir. Toplumunu parçalara bölmek adına; sürekli tahribat yaparak, tehdit etmek ve ahlaki yozlaşmaları hızlandırarak, çözümleri kaçınılmaz kılmayı başarmışlardır.

Asli görevlerinin ne olduğunun bilincindedirler! Böyle ortamlarda fert mücadele alanını bulsa bile, kuvvet dengesini oluşturamamaktadır. Bu nedenle sinesine çekilip tefekkür etmekten başka bir eylem, yapamamanın acısını iliklerine kadar yaşamak zorunda kalacaktır.

Ekonomik baskı altında bulunan fertlere:

Silahın veya silahtan çıkan merminin, hiçbir anlam ifade etmediğini söyleyebilmek, kâhin olmayı gerektirmez. Ama öyle bir fert düşününki, kendini tanımlayabilen, en ulvi duyguların hakkını veren... Neyi, niçin düşündüğünün farkında olan, seven ve sevginin ne olduğunu bilerek mücadele eden... Şecaat ve tevazuu dengelemiş, dirayet, siyaset iklimini teneffüs etmiş bulunanlar.

Dünyayı da içine alan bir âlem hedefine kitlenerek, hareket ve kuvvetin kaynağını keşfetmiş olanlar. Ölüm ve rızık endişesini sinesinden silerek, kalbini sahibine adanmış bir âdemoğlu! İşte tekebbür sahipleri, böyle fertlerin çoğalmaması için her türlü gayret ve eylemlerden ne pahasına olursa olsun kaçınmamaktadırlar.

İnsanlar bire bir bunun farkında olsalar, yemezler, içmezler böylesi insanları yetiştirmek için her türlü fedakârlığa katlanırlar. Bu hedefte olmadığımız müddetçe, kaybetmeye mahkûmuz, tercih hakkımız yok, verilenle yetinmek zorundayız. Çok teşekkürler ediyorum, cümlemiz için diliyorum...

Mustafa CİLASUN

½